

Uchwała nr 104/2005
Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu
z 7 grudnia 2005 roku

w sprawie: stwierdzenia nieważności części Uchwały nr XXXV/260/2005
Rady Miejskiej w Górze z dnia 23 listopada 2005 r. w sprawie
stawek podatków i opłat lokalnych gminy Góra na rok 2006

Na podstawie art. 18 ust. 1 pkt. 1 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz. U. z 2001 r. Nr 55, poz. 577 ze zm.) oraz art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.), Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu uchwala, co następuje:

§ 1.

Stwierdza się nieważność części uchwały nr XXXV/260/2005 Rady Miejskiej w Górze z dnia 23 listopada 2005 r. w sprawie stawek podatków i opłat lokalnych gminy Góra na rok 2006:

- 1) § 2, z powodu istotnego naruszenia art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. tj. z 2002 r. Nr 9, poz. 84 ze zm.),
- 2) w § 6 od słów: „ W celu ustalenia podatku leśnego na rok 2006 przyjmuje się na terenie miasta i gminy Góra cenę drewna w wysokości 131,35 zł (...)”, z powodu istotnego naruszenia art. 4 ust. 5 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o podatku leśnym (tj. z 2002 r. Nr 200, poz. 1682 ze zm.),
- 3) w § 7 od słów: „ W celu ustalenia podatku rolnego na rok 2006 przyjmuje się na terenie miasta i gminy Góra cenę żyta w wysokości 27,88 zł,(...)”, z powodu istotnego naruszenia art. 6 ust. 3 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (tj. z 1993 r. Dz. U. Nr 94, poz. 431 ze zm.).

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

UZASADNIENIE

Uchwała nr XXXV/260/2005 Rady Miejskiej w Górze z dnia 23 listopada 2005 r. w sprawie stawek podatków i opłat lokalnych gminy Góra na rok 2006, wpłynęła do organu nadzoru w dniu 28 listopada 2005 roku.

Przedmiotową uchwałą organ stanowiący ustanowił w § 2 następującą regulację w zakresie zwolnień od podatku od nieruchomości:

„Zwalnia się z podatku od nieruchomości budynki pozostałe, o których mowa w § 1 pkt. 2 lit. e z wyjątkiem garaży jeżeli ich właścicielami lub posiadaczami są:

- emeryci i renciści,
- osoby z orzeczonym stopniem niepełnosprawności.

Zwolnienie to nie dotyczy budynków zakwalifikowanych jako garaże.”

Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu, zważyło co następuje.

Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, rada gminy określa wysokość stawek podatku od różnych nieruchomości wymienionych w pkt. 1 –7. Z ustępem pierwszym tego artykułu ustawy ściśle związane są ustępy 2 i 3, również dotyczące wyłącznie przedmiotu opodatkowania. Żaden z przepisów ustawy nie uzależnia stawki podatku czy też zwolnienia od podatku na mocy uchwały organu stanowiącego od takich okoliczności jak to czy podatnik jest emerytem lub rencistą.

Podstawą prawną do zastosowania zwolnienia w podatku od nieruchomości jest art. 7 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach. Powyższy przepis wyraźnie i jednoznacznie wskazuje na delegację do określenia przez organ stanowiący gminy zwolnień o charakterze przedmiotowym. Przedmiot oczywiście odnosić się może wyłącznie do nieruchomości. Strona podmiotowa obowiązku podatkowego, tj. w

czym się znajduje władztwie przedmiot podatkowy, jest niedozwoloną modyfikacją delegacji ustawowej wynikającej z art. 7 ust. 3 ustawy. Jest więc próbą opisaną strony przedmiotowej zwolnienia podatkowego z jednoczesnym określeniem podmiotów charakteryzujących się określoną sytuacją związaną z pobieraniem świadczeń emerytalnych lub rentowych. W związku z powyższym organ nadzoru dokonując wykładni gramatycznej art. 7 ust. 3 ustawy, stwierdził iż doszło do niezgodnego z prawem zastosowania delegacji ustawowej do wprowadzenia zwolnienia podatkowego o charakterze przedmiotowo – podmiotowym. Takiego zwolnienia jednak organ stanowiący wprowadzić nie może. Wprowadzenie takiego zwolnienia narusza również zasadę równego traktowania wobec prawa, wyrażoną w art. 32 Konstytucji RP. Zauważyć należy, iż powyższy pogląd co do niemożliwości wprowadzania zwolnień przedmiotowo – podmiotowych znalazł aprobatę w orzecznictwie sądowo administracyjnym (por. wyroki Isa/Wr 77/05 z dnia 19 maja 2005 r. SA/Sz 581/03 z dnia 15 października 2003, SA/Bk 396/01 z dnia 24 sierpnia 2001 r.).

W § 6 organ stanowiący przyjął m.in. następującą regulację: „ W celu ustalenia podatku leśnego na rok 2006 przyjmuje się na terenie miasta i gminy Góra cenę drewna w wysokości 131,35 zł (...)”. Tak przyjęta regulacja w istotny sposób narusza art. 4 ust. 5 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o podatku leśnym (tj. z 2002 r. Nr 200, poz. 1682 ze zm.). Powyższy przepis stanowi: Rada gminy może obniżyć kwotę stanowiącą średnią cenę sprzedaży drewna, określoną w ust. 4, przyjmowaną jako podstawa obliczania podatku leśnego na obszarze gminy. Ustęp. 4 art. 4 stanowi zaś: Średnią cenę sprzedaży drewna, o której mowa w ust. 1, ustala się na podstawie komunikatu Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, ogłaszanego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski" w terminie 20 dni po upływie trzeciego kwartału. W Komunikacie Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego z dnia 20 października 2005 r. w sprawie średniej ceny sprzedaży drewna, obliczonej według średniej ceny drewna uzyskanej przez nadleśnictwa za pierwsze trzy kwartały 2005 r. (M.P. Nr 62, poz. 868), średnia cena sprzedaży drewna została ustalona w wysokości 131,35 za 1 m³.

W związku z powyższym organ stanowiący na podstawie art. 4 ust. 5 ustawy o podatku leśnym posiada wyłączną kompetencję do obniżenia średniej ceny sprzedaży drewna ustalonej przez Prezesa GUS. Tymczasem organ stanowiący nie dokonał obniżenia lecz przyjął cenę taką jak wynika z obwieszczenia czym naruszył w istotny sposób przepis prawa.

W § 7 uchwały organ stanowiący przyjął następującą regulację: „ *W celu ustalenia podatku rolnego na rok 2006 przyjmuje się na terenie miasta i gminy Góra cenę żyta w wysokości 27,88 zł,(...)*”.

Powyższa regulacja w istotny sposób narusza art. 6 ust. 3 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (tj. z 1993 r. Dz. U. Nr 94, poz. 431 ze zm.). Przepis powyższy stanowi, iż: Rady gmin są uprawnione do obniżenia cen skupu określonych w ust. 2, przyjmowanych jako podstawa obliczania podatku rolnego na obszarze gminy. Zgodnie z tym przepisem rady gmin uprawnione zostały do obniżenia cen skupu żyta ustalonych na podstawie komunikatu Prezesa GUS, ogłaszanego w Dz. Urz. RP "Monitor Polski", przyjmowanych jako podstawa obliczania podatku rolnego na obszarze gminy. Komunikatem Prezesa Głównego Urzędu statystycznego z dnia 17 października 2005 r. w sprawie średniej ceny skupu żyta za okres pierwszych trzech kwartałów 2005 r., określono średnią cenę skupu żyta w wysokości 27,88 zł. za 1 dt. Treść tego przepisu jest jednoznaczna i nie budzi wątpliwości - rady gmin z mocy ustawy otrzymały określone w nim uprawnienie. Tak więc w sytuacji, gdy rada gminy nie podjęła decyzji w formie prawem przewidzianej w zakresie obniżenia cen skupu żyta, czyli w zakresie posiadanych uprawnień, np. za I półrocze roku podatkowego, podstawę obliczania podatku rolnego na jej obszarze stanowią ceny skupu żyta ustalone na podstawie komunikatu Prezesa GUS. Podjęta więc regulacja narusza w istotny sposób przepis art. 6 ust. 3 ustawy.

Biorąc powyższe pod uwagę, Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu, orzekło jak w sentencji.

Na niniejszą uchwałę Radzie Miasta Góra przysługuje skarga, którą wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu, ul. Św. Mikołaja 78/79, za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu w terminie 30 dni od daty jej doręczenia.

Przewodniczący Kolegium
Regionalnej Izby Obrachunkowej
we Wrocławiu

/-/ dr Bogdan Cybulski